

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 97.254 van 29 juni 2001
in de zaak A. 65.602/XII-586.**

In zake : 1. Hugo WECKX,
2. de VLAAMSE GEMEENSCHAP,
3. het VLAAMSE GEWEST,
4. de VLAAMSE REGERING,
die woonplaats kiezen bij
advocaat D. D'HOOOGHE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
H. Wafelaertsstraat 47-51

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door :
1. de Eerste minister,
die woonplaats kiest bij
advocaat M. MAHIEU,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Louizalaan 523,
2. de minister van Binnenlandse Zaken,
3. de Controlecommissie betreffende de ver-
kiezingsuitgaven en de boekhouding van de
politieke partijen,
die woonplaats kiest bij
advocatenassociatie BREWAEYS & BAELE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Leopold II laan 117.

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Hugo WECKX, de VLAAMSE GEMEENSCHAP, het VLAAMSE GEWEST en de VLAAMSE REGERING op 15 september 1995 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 12 juli 1995 van de Controlecommissie betreffende de verkiezingsuitgaven en de boekhouding van de politieke partijen naar luid waarvan de kostprijs van de mededeling in het Informatieblad van het Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme ter gelegenheid van het tienjarig bestaan van de instelling, krachtens artikel 4bis, § 4, van de wet van 4 juli 1989 betreffende de beperking en de controle van de

verkiezingsuitgaven voor de verkiezingen van de federale Kamers, de financiering en de open boekhouding van de politieke partijen, "van rechtswege wordt aangerekend op de uitgaven van de heer H. Weckx voor de eerstvolgende verkiezingen waaraan hij deelneemt";

Gelet op het arrest nr. 76.502 van 20 oktober 1998 waarbij aan het Arbitragehof prejudiciële vragen worden gesteld en waarbij het door de auditeur-generaal aangewezen lid van het auditoraat ermee wordt belast, na kennisneming van het arrest van het Arbitragehof met betrekking tot de gestelde vragen, de ontvankelijkheid en in voorkomend geval de gegrondheid van de vordering verder te onderzoeken;

Gelet op het arrest nr. 20/2000 van 23 februari 2000 van het Arbitragehof;

Gezien het aanvullend verslag opgesteld door eerste auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op de beschikking van 12 september 2000 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 29 januari 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 6 maart 2001;

Gehoord het verslag van staatsraad J. LUST;

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. D'HOOGE, die verschijnt voor de verzoekende partijen, van advocaat L. VAEL die verschijnt voor de

eerste verwerende partij, en van advocaat E. BREWAEYS die verschijnt voor de derde verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de Raad van State in zijn arrest nr. 76.502 van 20 oktober 1998 meende, enerzijds, dat de bestreden beslissing niet als een rechterlijke uitspraak kan worden gezien en, anderzijds, dat de beslissing door de Controlecommissie is genomen als een louter administratieve overheid, dusdanig dat er een annulatieberoep bij de Raad van State tegen openstaat; dat het slechts om een voorlopig oordeel gaat; dat dit hieruit blijkt dat het arrest in zijn beschikkend gedeelte drie "prejudiciële" vragen aan het Arbitragehof stelt, dat de tweede vraag het Arbitragehof ondervraagt over de verenigbaarheid met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet van artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State geïnterpreteerd in die zin dat de Raad van State ter zake onbevoegd is als administratieve cassatierechter, dat de derde vraag betrekking heeft op de schending van het grondwettelijk gelijkheids- en niet-discriminatiebeginsel door hetzelfde artikel 14 geïnterpreteerd in die zin dat de Raad van State ter zake onbevoegd is als annulatierechter, en dat ten slotte het arrest uitdrukkelijk overweegt dat de conclusie die "in de huidige stand van de zaak" wordt getrokken "mede in verband gebracht zal moeten worden met het antwoord van het Arbitragehof op de gestelde prejudiciële vragen";

Overwegende dat uit het voorgaande volgt dat de verzoekende partijen in hun laatste memorie ten onrechte van mening zijn dat de Raad van State zich in zijn arrest nr. 76.502 "op definitieve wijze" over zijn bevoegdheid heeft uitgesproken;

Overwegende dat de verzoekende partijen tevens betogen dat er hoe dan ook geen reden is om op de conclusies van het arrest terug te komen, dat het antwoord van het Arbitragehof op de prejudiciële vragen daar niet toe verplicht en op geen enkele wijze afbreuk kan doen aan de overwegingen van het arrest;

Overwegende dat het Arbitragehof op de gestelde prejudiciële vragen met arrest nr. 20/2000 van 23 februari 2000 heeft geantwoord, ten eerste, dat artikel 4bis van de wet van 4 juli 1989 betreffende de beperking en de controle van de verkiezingsuitgaven voor de verkiezingen van de federale Kamers, de financiering en de open boekhouding van de politieke partijen, in zoverre het niet voorziet in beroepen tegen de beslissingen van de Controlecommissie bedoeld in § 4, niet de artikelen 10 en 11 van de Grondwet schendt en, ten tweede, dat ook artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, geïnterpreteerd in die zin dat de Raad van State niet bevoegd is om kennis te nemen van beroepen gericht tegen beslissingen waarbij de Controlecommissie uitspraak doet krachtens artikel 4bis van de voormelde wet van 4 juli 1989, niet de artikelen 10 en 11 van de Grondwet schendt; dat het Arbitragehof daartoe overweegt dat "(a)an de in artikel 4bis van de wet van 4 juli 1989 bedoelde categorie van personen ongetwijfeld de mogelijkheid tot jurisdictioneel toezicht wordt ontzegd, maar dat die afwezigheid van jurisdictioneel toezicht niet klaarblijkelijk zonder verantwoording is doordat zij tot doel heeft de onafhankelijkheid van de

wetgevende vergaderingen in verhouding tot de andere machten te waarborgen";

Overwegende dat de Raad van State, dit antwoord zoals aangekondigd in verband brengend met het voorlopige standpunt in het arrest nr. 76.502, tot de slotsom komt dat tegen de bestreden beslissing van de Controlecommissie, een uit parlementsleden samengesteld orgaan, geen beroep bij de Raad van State openstaat; dat hij daar mede toe komt gelet op de wet van 25 mei 1999 tot wijziging van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, van de wet van 5 april 1955 inzake de wedden van de ambtsdragers bij de Raad van State, alsook van het Gerechtelijk Wetboek; dat die wet in het artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State de bevoegdheid van de Raad van State inschrijft om uitspraak te doen over de beroepen tot nietigverklaring tegen de administratieve handelingen van wetgevende vergaderingen en hun organen, maar enkel "met betrekking tot overheidsopdrachten en leden van hun personeel"; dat de parlementaire voorbereiding uitwijst dat die beperking weloverwogen is; dat meer bepaald ter sprake kwam dat de toevoeging "niet mag leiden tot administratieve beroepen tegen (...) de beslissingen van de parlementaire controlecommissie over de verkiezings-uitgaven" en dat het dus zaak is "om de gevallen waarvoor beroep mogelijk wordt te benoemen en te beperken";

Overwegende dat de Raad van State niet bevoegd is om van het beroep kennis te nemen; dat de vordering moet worden verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op zestien duizend frank, komen ten laste van de verzoekende partijen, elk voor een vierde.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negentwintig juni 2001, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
	J. LUST,	staatsraad,
	G. VAN HAEGENDOREN,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

D. VERBIEST.